

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1564/2024
12.06.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Татјане Миљуш и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници из радног односа тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Марија Китаровић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Високог савета судства, Привредног суда у Београду, чији је законски заступник Државно правобранилаштво са седиштем у Београду, ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 5199/23 од 10.01.2024. године, у седници одржаној 12.06.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 5199/23 од 10.01.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 5199/23 од 10.01.2024. године.

ОДБИЈА СЕ ЗАХТЕВ тужене за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 1057/23 од 20.07.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље којим је тражила да се поништи решење в.ф. председника Привредног суда у Београду посл. бр. Су ...-... бр. .../...-... од2021. године као незаконито. Ставом другим изреке, обавезана је тужиља да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 75.000,00 динара, са законском затезном каматом од наступања услова за извршност до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 5199/23 од 10.01.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиља је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, са позивом на члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужена је поднела одговор на ревизију, захтевајући накнаду трошкова за састав истог.

Ценећи испуњеност услова за одлучивање о ревизији тужиље као изузетно дозвољеној, Врховни суд налази да не постоје разлози предвиђени одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23) да би се дозволило изузетно одлучивање о ревизији.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Тужба у овом спору поднета је ради поништаја решења в.ф. председника Привредног суда у Београду донетог2021. године којим се укида решење истог суда од 05.03.2020. године и обуставља исплата увећања плате тужиљи по том решењу.

Полазећи од садржине тражане правне заштите и утврђеног чињеничног стања да је повећање основне плате тужиљи од 15 % као судији Привредног суда у Београду одобрено на основу одлуке Високог савета судства од 31.03.2011. године али само до попуне упражњених судијских места, те да је ступањем на функцију новоизбараних судија 08.04.2021. године попуњен тада предвиђен број судија овог суда, нижестепени судови су применом члана 71. став 2. тада важећег Закона о судијама („Службени гласник РС“ бр. 116/08 са новелама) у укупан број судија рачунали и судију који је изабран за председника суда. У оваквој чињенично-правној ситуацији по оцени Врховног суда није потребно да се разматрају правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење материјалног права, а како се ревизијом не указује на постојање супротних одлука у истој чињенично-правној ситуацији, нема потребе ни за уједначавањем судске праксе.

Из изложених разлога, Врховни суд је применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Према природи тражене правне заштите ова парница спада у парнице из радних односа. Одредбама Главе XXIX ЗПП, прописана су посебна правила за поступак у парницама из радног односа, док се остале одредбе ЗПП примењују када одредбама ове главе није другачије одређено.

Одредбом члана 441. ЗПП прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа, из чега произлази да ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим ако се тужба не односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека према вредности спора из члана 403. став 3. ЗПП.

Предмет спора у овој парници је оцена законитости решења којим је укинута решење о увећању плате тужиљи и обустављена исплата увећања плате. Дакле, тужбени захтев се не односи на заснивање, постојање и престанак радног односа, па сходно одредби члана 441. ЗПП ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни суд је применом одредбе члана 413. ЗПП, одлучио као у ставу другом изреке.

Како трошкови одговора на ревизију нису били потребни туженој за вођење ове парнице, Врховни суд је применом члана 154. став 1. у вези члана 165. став 1. ЗПП одлучио као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**